

הפטרת בחקתי

ספר ירמיה, פרק טז

יט יהוה עָזַי וּמַעֲזֵי וּמְנוּסֵי בְּיָוֶם צָרָה אֶלֶיךָ גּוֹיִם יִבְאוּ מֵאֲפֹסֵי-אֶרֶץ
וַיֹּאמְרוּ אִדְ-שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הַבַּל וְאִין-בָּם מוֹעִיל: כ הִיעֲשֶׂה-לּוֹ אָדָם
אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים: כֹּא לָכוֹ הִנְנִי מוֹדִיעֶם בַּפֶּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֶם
אֶת-יָדַי וְאֶת-גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ כִּי-שָׁמַי יְהוָה:

פרק יז

א חֲטָאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בַּעֵט בְּרֹזֶל בְּצַפְרֹן שָׁמַי חֲרוּשָׁה עַל-לוֹחַ לְבָם
וּלְקַרְנוֹת מְזַבְחוֹתֵיכֶם: ב כְּזָכֹר בְּנִיחָם מְזַבְחוֹתָם וְאֲשֵׁרִיהֶם עַל-עֵץ רַעֲנָן
עַל גְּבַעוֹת הַגְּבוּהוֹת: ג הָרַרְלִי בַשָּׂדֶה חִילְקָה כָּל-אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבוֹ אֶתְּךָ בַּמִּתְיָד
בַּחֲטָאת בְּכָל-גְּבוּלֶיךָ: ד וְשָׁמַטְתָּה וּבָדָה מִנַּחֲלַתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ
וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת-אֱלֹהֶיךָ בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ כִּי-אֲשֶׁר קִדַּחְתָּם בְּאֶפֶי
עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד: ה כֹּה | אָמַר יְהוָה אֱרוּר הַגְּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם
וְשֵׁם בָּשָׂר זֹרְעוֹ וּמִן-יְהוָה יִסּוּר לָבוֹ: ו וְהִיָּה כְּעַרְעֵר בְּעַרְבָה וְלֹא יִרְאֶה
כִּי-יָבֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלַחָה וְלֹא תִשָּׁב: ז בְּרוּךְ
הַגְּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה מְבַטְחוֹ: ח וְהָיָה כְּעֵץ | שֶׁתוּל עַל-מַיִם
וְעַל-יּוֹבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה [יִרְאֶה] כִּי-יָבֹא חֹם וְהִיָּה עָלָיו רַעֲנָן
וּבִשְׁנַת בְּצֻרֹת לֹא יִדָּאָג וְלֹא יִמֵּשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי: ט עֵקֶב הַלֵּב מִכָּל וְאֲנֹשׁ
הוּא מִי יִדְעֵנוּ: י אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בַּחֲנוּ פְּלִיּוֹת וְלִתְתָה לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ
[כְּדַרְכּוֹ] כְּפָרִי מֵעַלְלָיו: יא קוֹרָא דָּגֵר וְלֹא יִלְדַּע עֲשֶׂה אֲשֶׁר וְלֹא
בְּמִשְׁפָּט בְּחָצִי יָמוֹ [יָמִינִי] יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ יְהִיָּה נָבֵל: יב פֶּסֶא כְבוֹד מְרוֹם

מִרְאֵשׁוֹן מְקוֹם מְקוֹדְשֵׁנוּ: יג מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל־עֲזָבֶיךָ יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי
[וְיִסּוּרֵי] בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם־חַיִּים אֶת־יְהוָה: יד רַפְּאֵנִי
יְהוָה וְאֲרַפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשֶׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אֶתָּה: